

РЕШЕНИЕ

№ 815

гр. София, 05.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 139 СЪСТАВ, в публично заседание на втори февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: В. КР. П.

при участието на секретаря Л. ГР. П.
като разглежда докладваното от В. КР. П. Гражданско дело № 20211110147790 по описа за 2021 година

Предявени са искове с правно основание чл. 127а, ал. 2 вр. ал. 1 СК вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД.

Ищцата АН. ХР. К. твърди, че е майка на детето Н. С. Т., род. ***** г., от прекратения ѝ брак с ответника СВ. Н. ТР.. С решение от 22.01.2016 г. по гр.д. № 42253/2014 г., СРС, 84-ти с-в, било одобрено споразумение по чл. 50 СК, но било постигнато споразумение относно пътуванията на детето в чужбина. Ответникът не дал декларация съгласие за пътуване на детето в чужбина, а детето има здравословни проблеми, налагащи пътувания в чужбина. Горното мотивира ищцата да предяви иск за заместване съгласието на ответника за пътувания на детето до държавите членки на Европейския съюз и Република Т., както и относно издаване на паспорт на детето. Претендира разноски.

Ответникът СВ. Н. ТР. не е подал отговор на исковата молба и не изразява становище по исковата молба.

Съдът, като обсъди доказателствата по делото и доводите на страните съгласно чл. 12 ГПК, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

По молбата с правно основание чл. 127а, ал. 2 СК

Съгласно чл. 127а СК спорът между родителите за пътувания на децата им в чужбина и за издаването на необходимите лични документи за това се решава от съда по настоящ адрес на децата. Съгласно разпоредбата на чл. 76, т. 9 ЗБЛД може да не се разреши напускането на страната на малолетни и непълнолетни и поставени под запрещение лица, които нямат нотариално заверено писмено съгласие за пътуване в чужбина от своите родители, настойници, попечители, като при разногласие между родителите спорът се решава по реда на чл. 127а СК.

Молбата е за съдебна администрация на граждански правоотношения. Предявява се по реда на общия исков процес. За да замести съгласието на родител за пътуване на детето му извън страната и/или издаване на необходимите за това документи, трябва между родителите на детето да е налице разногласие по спорния въпрос или да е налице

невъзможност да бъде постигнато такова съгласие.

Ответникът нито е изразил становище по иска, нито е представил доказателства, че е дал на ищцата декларация съгласие за пътуване на детето в чужбина, поради което искът е допустим, тъй като е налице интерес от предявяването му.

По съществото на спора:

Съгласно чл. 35, ал. 1, изр. 1 КРБ всеки има право свободно да избира своето местожителство, да се придвижва по територията на страната и да напуска нейните предели, като според чл. 35, ал. 1, изр. 2 КРБ това право може да се ограничава само със закон, за защита на националната сигурност, народното здраве и правата и свободите на други граждани. Правото на свободно движение в рамките на държавите-членове на Европейския съюз е гарантирано допълнително и от правилото на чл. 3, § 2 ДФЕС.

Съгласно т. 1 от Тълкувателно решение от 03.07.2017 г. по т.д.1/2016 на ОСГК на ВКС заместващо съгласие на един от родителите, по реда на чл. 127а СК, може да се даде само за пътуванията за определен период от време и до определен или определяем кръг държави.

Несъмнено е, че при предявен иск по чл. 127а, ал. 2 СК сред обстоятелствата, които ищецът следва да докаже, а съдът да установи, за да уважи иска, е нуждата на детето да пътува в чужбина – така решение № 403 от 29.02.2016 г. по гр.д. № 6903/2014 г., ВКС, IV г.о. Не е необходимо обаче да се докаже нуждата от пътуване до конкретна държава, а само нуждата от пътувания в чужбина изобщо. Тези нужди могат да бъдат свързани със здравето на детето, със здравето на родителя, който го придружава, с необходимостта да се посети роднина или близък, живеещ в чужбина, но най-често нуждите са свързани с чисто туристическа или образователна цел.

Детето Н., род.***** г., съгласно представените по делото писмени доказателства – експертно решение от 08.01.2020 г. и окончателен резултат от молекулно-генетичния анализ от Център по молекулна медицина към Катедра по Медицинска химия и биохимия към Медицинския университет от 10.02.2021 г., страда от атактична церебрална парализа, синдром на Кабуки и генетичното заболяване MED13. Социалният доклад установява, че детето посещава частно училище, в което допълнително с него работят ресурсни учители, психолози, логопеди, ерготерапевт, а извън училище посещава и водна рехабилитация. Св. Иванов, чийто показания съдът кредитира по реда на чл. 172 ГПК, тъй като е фактически съжител на майката, и св. Йорданова сочат, че на майката лекари в България са препоръчали лечение и рехабилитация на детето в чужбина.

Детето освен това е гражданин на Европейския съюз и в негов презумптивен интерес е да може да пътува във всяка една държава членка на Европейския съюз – не само с цел лечение и рехабилитация, но и с туристическа и образователна цел.

Съдът намира, че следва да бъде постановено решение, с което съдът да постанови заместване на липсващото съгласие на бащата за пътуване на детето за период от пет години, (арг. и от чл. 36, ал. 1 ЗБЛД), във всички поискани държави. Съдът намира, че е в интерес на детето да може да пътува в посочените държави с описаните по-горе цели. Държавите са конкретни, всички са страни по Хагската конвенция за гражданските аспекти на международното отвлечение на деца от 25.10.1980 г., и не се установява в някоя от тези държави да е налице конкретен и реален риск по отношение на детето (военни действия, природни катаклизми и други).

Следва да бъде уважена и претенцията за заместване съгласието на бащата за издаване на паспорт на детето.

Съдът констатира, че страните са разведени с решение № III-84-324 от 22.01.2016 г. по гр.д. № 42253/2014 г., СРС, 84-ти с-в, с което упражняването на родителските права по отношение на детето е предоставено на майката, при която и определено местоживеенето на

детето, а на бащата е определен режим на лични контакти. Поначало в такава ситуация пътуванията на децата в чужбина, заедно с отглеждащия ги родител, следва да стават само в периодите, в които децата са при този родител, т.е. извън режима на лични контакти на неотглеждащия ги родител. В случая обаче съдът намира, че не следва да ограничава по този начин заместващото съгласие в полза на майката, тъй като детето има здравословни нужди, налагащи периодични посещения в чужбина. Здравословните нужди на детето и финансовите възможности на майката може и да наложат пътувания по време, съвпадащо с режима на лични контакти с бащата. Самият баща, съгласно показанията на разпитаните свидетели, не упражнява режима, т.е. не се интересува от детето.

Съдът намира, че разрешението за пътуване на детето следва да бъде за неограничен брой пътувания всяка година и без конкретизация за брой дни според сезона, но за не повече от 4 месеца общо всяка година, тъй като при по-продължително пребиваване на детето в чужбина всяка година на практика се променя неговото местоживееие (а такъв иск по настоящото дело не е предявяван).

По предварителното изпълнение на съдебното решение

Съгласно чл. 127а, ал. 4 СК съдът може да допусне предварително изпълнение на решението, с което разрешава молбата по чл. 127а. В случая искане за допускане на предварително изпълнение ищцата не е правила. Същевременно исковата молба е за съдебна администрация на граждански правоотношения. Решението, с което исковите претенции се уважават, има конститутивен, а не осъдителен характер. Предварителното му изпълнение няма изпълнителна сила и режимът на чл. 242, ал. 2 ГПК следователно е неприложим – съдът може да го допусне и без искане на ищеца. В случая съдът намира, че е оправдано да се допусне предварително изпълнение на решението, като се съобрази обстоятелството, че производството по делото се развива по общия исков ред, а не по реда на глава двадесет и пета от ГПК, и до влизане на решението в сила може да измине твърде дълъг период от време, през който детето би било лишено от възможността да пътува в чужбина.

По разностите:

С оглед процесуалното поведение на ответника и цялостното уважаване на претенцията на ищцата съдът намира, че на ищцата се дължат разноски в размер на дължимата държавна такса от **25** лв. На представляващата безплатно ищцата адв. Д. П. се дължи възнаграждение по чл. 38 ЗАДв. в размер на **400** лв.

Така мотивиран, съдът

РЕШИ:

ЗАМЕСТВА на основание чл. 127а, ал. 2 СК вр. чл. 76, т. 9 ЗБЛД съгласието на бащата **СВ. Н. ТР.**, ЕГН *****, за пътувания на детето **Н. С. Т.**, ЕГН *****, в държавите членки на Европейския съюз и в Република Т., без ограничения на броя и продължителността на всяко отделно пътуване, но за не повече от четири месеца общо всяка година, само със съгласието на майката **АН. ХР. К.**, ЕГН *****, и придружавано от майката или от посочено от майката пълнолетно лице, за срок от пет години, както и за издаването на паспорт или друг равнозначен документ на **Н. С. Т.**, ЕГН *****, само по молба на майката **АН. ХР. К.**, ЕГН *****.

ДОПУСКА на основание чл. 127а, ал. 4 СК предварително изпълнение на решението в частта за издаването на паспорт и заместващо съгласие за пътуване на детето в чужбина.

ОСЪЖДА **СВ. Н. ТР.**, ЕГН *****, да заплати на **АН. ХР. К.**, ЕГН *****, сумата от **25** лв.

ОСЪЖДА **СВ. Н. ТР.**, ЕГН *****, да заплати на адв. **Д.Д. П.**, САК, тел.

*****, на основание чл. 38 ЗАдв. сумата от **400** лв., възнаграждение за безплатното представителство на АН. ХР. К., ЕГН *****, по делото.

Решението подлежи на обжалване в двуседмичен срок от връчването на препис на страните пред Софийския градски съд.

Препис от решението да се връчи на страните, чрез пълномощниците им, което обстоятелство изрично да се удостовери в отрязъците от съобщенията.

Съдия при Софийски районен съд: _____